

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 51. Concilium Constantinopolitanum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](#)

Sæculum IV. Dum hac ultima vice Theodosius in
A. C. 394. Italia commoratur, Occidentales novum
Theod. V. c. conatum adversus Flavianum Antioche-
num adhibuerunt, querentes, quod hu-
jus Episcopi Tyrannidem Imperator non
comprimeret. Respondit Theodosius:
23. *edicite! de quo Tyrannidis genere Fla-
vianum accusetis? ego Flavianus ero, ego
causam ejus agere in me suscipio!* & ipsi
dicentibus, se contra Imperatorem judi-
cio contendere non posse, hortatus est,
ut imposterum ad reconciliandas Ecle-
sias, & extinguedas inutiles contentiones
animum adjicerent. His Theodosii mo-
nitis Occidentales cessere, nec eos exin-
de contra Flavianum ad Imperatoremque-
relas detulisse scimus. Certe Oriens, Asia,
Pontus, Thracia, & Illyricum Flaviano
favebant.

§. LI.

Concilium Constantinopolitanum.

Soz. VIII. Eodem anno Flavianus Concilio Con-
stantinopolitano interfuit, cuius oc-
casio hæc fuit: Ruffini, Prætorio Prä-
feti, qui tunc Orienti præterat, jussu Palati-
um, & magna Ecclesia ædificata, in op-
pido prope Calcedonem, quod quercus
dicebatur, & deinde ab ipsius nomine
Ruffinianum dictum; Ecclesia Græce
Apostoleion appellata, eo quod in hono-
rem SS. Petri, & Pauli esset erectora. In
hanc
6. 17.

hanc Ecclesiam Ruffinus Monachos indu- Sæculum IV.
xit, qui Clericorum officiis fungerentur, A. C. 394.
atque ut majori pompa dedicaretur, mul- Herad. Pa-
tos e diversis Provinceis Episcopos, & ract. c. 2.
magnum Monachorum numerum convo- Rosw. p.
cavit; nominatim Evagrium ex Ponto 947.
accersivit, quem tanto præ coeteris ho-
nore colebat, ut e fontibus baptismi,
quem hujus solemnitatis occasione acce-
pit, ipsius manu levari voluerit. Itaque
videmus, in baptismo adulorum, æque
ac parvulorum Patrios fuisse adhibi-
tos.

Hujus Dedicationis occasione celebra- To. 2. Conc.
tum fuisse creditur Concilium Constan- p. 1151.
tinopolitanum, cuius unam Sessionem ha-
bemus, datam tertio Calendas Octobr.
Arcadio tertio, & Honorio secundo Con-
sulibus, id est, vigesima nona Sept. anno
394. præter Episcopos novemdecim, quo-
rum nomina leguntur, dicitur, plures
alios interfuisse. Omnium primus po-
nitur Nectarius Constantinopolitanus,
deinde Theophilus Alexandrinus, Flavia-
nus Antiochenus, Palladius Cæsariensis in
Cappadocia, seu potius Helladius S. Basii
successor, Gelasius Cæsariensis in Pa-
læstina, Gregorius Nyssenus, Amphilochus Ioniensis, Paulus Heracleensis, Ara-
bianus Ancyranus, Ammon Andrinopolitanus, Phalerius Tarsensis, Lucinus Hie-
rapolitanus, Elpidius Laodicenus, omnes

ex

Sæculum IV. ex diversis Provinciis in Oriente Metro-
A. C. 394. politani, si S. Gregorium Nyssenum exci-
pias, qui non erat Metropolitanus, at ~~at~~
te, & eximiis meritis venerabilis; præ-
terea inter omnes Episcopos Ponti ipse
solus nominatus fuerat in testimonium,
ut quisquis cum eo communicare scire-
tur, Catholicus haberetur; Lex ista
Theodosii trigesima Julii, anno 381. data

Sup. l. IX. erat. Inter hos Episcopos etiam Theo-
S. 27. dorus Mopsuestenus invenitur, ex quo
sequitur, eum pro Catholico fuisse habi-
tum. Id quoque Nota dignum, Nectarium
Constantinopolitanum in hoc Concilio,
præsentibus Alexandrino, & Antiocheno
præsedisse. Locus, in quo hoc Conci-
lium agebatur, erat Ecclesiae Constanti-
nopolitanæ baptisterium, unde vatis-
sum fuisse cognoscitur, nam unacum
Episcopis omnes quoque Clerici intere-
rant.

In hoc Concilio judicata est causa
duorum Episcoporum Agapii, & Bagadii,
qui de Sede Bostrensi, Arabiæ Metropoli
contendebant. Ambo præsentes erant,
& coram aliis Episcopis stabant, tanquam
partes in judicio litigantes. Per acta
probatum, Bagadium a duobus tantum
Episcopis fuisse depositum, & absentem.
Arabianus, Episcopus Ancyranus, Patres
rogavit, ut lege universalی quæstionem
deciderent, an duo Episcopi Confratrem
deponerent.

deponere possint? & an quisquam ab Sæculum IV,
sens deponi possit? Theophilus dixit; A. C. 394.

ut futuris temporibus ejusmodi malis
præcaveretur, optimum sibi videri, si tri-
bus Episcopis unum deponere neutiquam
liceat, sed omnes, si fieri possit, Provin-
ciales adsint, & accusati præsentia requi-
ratur. Eadem sententia Nectarii fuit,
quæ canonibus Apostolicis conformis
erat; accessit Flaviani, & reliquorum
omnium consensus. Itaque decisum, ut
trium Episcoporum numerus ad ordina-
tionem sufficiens, ad depositionem non
sufficiat.

§. LII.

Epistola Canonica S. Gregorii Nysseni.

Post hoc Concilium nulla amplius men- *Menol.*
tio S. Gregorii Nysseni recurrat, cu-
jus memoria in Ecclesia ob viri virtutem,
& scripta, atque S. Basili fratrī ejus, in ho-
nore est. Ejus festum Ecclesia Græca de-
cima Januarii, & Latina nona Martii ce-
lebrat. Nihil amplius etiam legitur de *Martyr.*
S. Amphilicho, cuius memoria vigesima
tertia Nov. agitur; de eo S. Gregorius
Nazianzenus testatur, quod ægrotos pre-
cibus suis, & oblatione Sancti Sacrificii
sanaverit. Plura reliquit scripta, quæ an-
tiquitati magno in pretio erant, & pau- *Carm. 51,*
cissima ad nos pervenerunt. *p. 125.*

Hist. Eccles. Tom. IV.

Uuu

In-